

Bibelns Gud har omsorg om de svaga och utsatta. Evolutionens gud, å sin sida, sonderkrossar alla brutna rör och släcker alla tynande veckor på löpande band, skriver Krister Renard. Bilden: Charles Darwins bok om evolutionen publicerades första gången 1859.

FOTO: FERNANDO VENZANO

Evolutionens gud krockar med evangeliets Jesus

REPLIK. När jag ser Jesus i evangelierna ser jag inga spår av evolutionens gud. Här finns en olöslig konflikt som vi kristna inte kan bortse från, skriver Krister Renard.

I Peter Astebergs artikel "Man behöver inte ställa Guds design och evolution mot varandra" – en replik på Göran Reierstams artikel där denna fråga dyker upp – hänvisar han till en indelning av evolutionsteorin i tre nivåer. I botten ligger en allmän övertygelse om att de arter vi ser i dag utvecklats från mycket enkla livsformer. I nästa nivå försöker man förklara hur denna utveckling gått till, det vill säga mekanismerna bakom (till exempel darwinism som innefattar naturligt urval, mutationer etcetera). I den högsta nivån blir evolutionen en övergripande världsbild, där man hävdar att "människan är resultatet av en planlös process utan mål och mening".

Asteberg menar att de två lägsta nivåerna utgör fakta som inte kan förnekas och därför bör accepteras av kristna, medan den högsta nivån utgör en filosofisk slutsats som vare sig är nödvändig eller följer logiskt av de två lägre nivåerna. Enligt Asteberg finns inget vetenskapligt stöd för den tredje, högsta nivån och som kristen kan man välja att bortse från den. Problemet är att det inte riktigt är så enkelt.

Evolutionen kan bevisligen för-

klara varför bakterier kan bli resistenta mot antibiotika. Men det är tveksamt om samma mekanismer på ett trovärdigt och fullständigt sätt kan förklara hur encelliga organismer har kunnat utvecklas till varelser som kan konstruera flygplan och skriva poesi. En sådan utvecklingskedja utgör, enligt min mening, en långsökt extrapolering av dessa mekanismers observerade förmåga.

DEN TREDJE NIVÅN kan ses som ateismens credo. I skolan och i medier framställs denna nivå som en absolut sanning och den som ifrågasätter detta tilldelas epitet som okunnig och bakåsträvar. En friskola som ifrågasätter nivå tre riskerar att få sitt tillstånd indraget.

Eftersom denna tredje nivå klart motsäger den kristna världsbilden, enligt vilken människan är skapad till Guds avbild, är det naturligt att troende kristna intar en kritisk hållning till evolutionismens anspråk på att kunna förklara alla aspekter av livets mångfald.

DET FINNS DESSUTOM ett avgörande problem i sammanhanget. Den kände ateisten och evolutionisten Richard Dawkins skrev för 30 år sedan:

"Den totala mängden lidande i världen per år överstiger all mänsklig fattningsförmåga. Under den minut det tar mig att författa denna mening äts tusentals djur upp levande, många andra flyr för sina liv, kvidande av fruktan, andra förtärs långsamt inifrån av parasiter, tusentals individer av alla slag dör av svält, törst och sjukdom. Det måste så vara. Om det någon gång skulle förekomma en period av överflöd leder detta automatiskt till en ökning av populationen tills att det naturliga tillståndet av svält och misär är återställt" (*Scientific American*, november 1995).

Dawkins erkänner här evolutionens fruktansvärda mekanismer, men menar att det är så det måste vara. Gud håller uppenbarligen inte med Dawkins, eftersom profeten Jesaja skriver "ett brutet rör skall Han [Gud] inte sonderkrossa

»
Är det något som stöter bort ungdomar så är det snarare vad de uppfattar som kompromissande och feghet.

och en tynande veke skall Han inte utsläcka".

BIBELNS GUD HAR omsorg om de svaga och utsatta. Evolutionens gud, å sin sida, sonderkrossar alla brutna rör och släcker alla tynande veckor på löpande band. Evolutionensgudens modus operandi lyder: den bäst anpassade överlever. Jesus säger dessutom om sig själv, "den som har sett mig har sett Fadern". När jag ser Jesus i evangelierna ser jag inga spår av evolutionens gud. Här finns en olöslig konflikt som vi kristna inte kan bortse från.

Evolutionen har ingenting med Guds existens att göra. Visst skulle det kunna finnas en Gud som valt att skapa genom en evolution, styrd av utslagning av allt som är svagt. Däremot har evolutionen med Guds natur att göra, eftersom evolutionen innebär skapande genom ett ofattbart lidande. Det är svårt att förstå att en god Gud skulle välja att skapa genom de mekanismer Dawkins beskriver ovan!

Kristendomen handlar om hela tillvaron och som kristen måste man ha rätt att analysera allting i Bibelns ljus. Det hävdas ofta i medierna, skolan etcetera att vi nu med säkerhet vet hur universum, livet och arterna

uppkommit. Möjligen återstår att fylla i några detaljer. Ett sådant påstående är grovt missvisande och förtjänar att kritiserats.

ASTEBERG UTTRYCKER i sin artikel oro över att kritik mot evolutionsteorin kan stöta bort människor och kanske framför allt ungdomar från församlingen. Så kan vara fallet om en församling står för uppenbara lögner och skräror. Men inte så länge den står för det som är sant, även när denna sanning inte är politiskt korrekt.

Utifrån 30 års erfarenhet som lärare på alla stadier vet jag att ungdomar förstärker mycket mer än vuxna vill tro. Avgörande är att man är ärlig mot dem och ger dem chansen. Kristendomen bygger inte på blind tro. Den handlar om sanning. Absolut sanning!

Det finns mycket goda skäl, även intellektuella sådana, att tro att den kristna tron är sann. Är det något som stöter bort ungdomar så är det snarare vad de uppfattar som kompromissande och feghet. Vi kristna är kallade att vara världens ljus och inte en reflektor, en återspeglning, av världens ljus.

KRISTER RENARD, fysiker och författare